

PRIJEVOD NA HRVATSKI JEZIK

ETIČKI KODEKS ZA MUZEJE

INTERNATIONAL COUNCIL OF MUSEUMS
CONSEIL INTERNATIONAL DES MUSEES

PRIJEVOD NA HRVATSKI JEZIK

ETIČKI KODEKS ZA MUZEJE

SARAJEVO - ZAGREB
2007

Ovaj prijevod ICOMOV-og Etičkog kodeksa za muzeje objavljen je u sklopu projekta koji je uključio prijevod Kodeksa na tri jezika (bosanski, hrvatski i srpski), a zajednički su ga realizovali Nacionalni komiteti Bosne i Hercegovine, Hrvatske i Srbije.

Ovom prilikom zahvaljujemo ICOM-u na podršci i finansijskoj potpori za realizaciju navedenog projekta.

Također, zahvaljujemo prevodiocima i lektorima za uloženi napor i trud kako bi što kvalitetnije stručno i jezički bila obrađena izdanja prevoda Kodeksa. Posebnu zahvalnost izražavamo kolegama koji su svojim savjetima i prijedlozima doprinjeli kvaliteti spomenutih izdanja.

Ovaj projekat je financiran kao prilog obilježavanju 60 godina Icoma
This project has been funded as a contribution to ICOM's 60th Anniversary

ICOM-ov Etički kodeks za muzeje

ICOM-ov Etički kodeks za muzeje je kamen temeljac ICOM-a. On propisuje minimalne standarde profesionalne prakse i djelovanja za muzeje i njihovo osoblje. Pristupanjem Organizaciji, članovi ICOM-a se obvezuju na pridržavanje odredaba ovog Kodeksa.

ICOM

Maison de' UNESCO

1, rue Miollis, 75732 Paris Cedex 15, Francuska

Telefon: +33(0) 1 47 34 05 00

Fax: +33 (0) 1 43 06 78 62

E-mail: secretariat@icom.museum

Web stranica: <http://www.icom.museum>

ICOM-ov Kodeks profesionalne etike jednoglasno je prihvaćen na 15. generalnoj skupštini ICOM-a u Buenos Airesu (Argentina) 4. studenoga 1986. godine. Dopunjen je na 20. generalnoj skupštini u Barceloni (Španjolska) 6. srpnja 2001. godine, a preimenovan u ICOM-ov Etički kodeks za muzeje i revidiran na 21. generalnoj skupštini u Seulu (Republika Koreja) 8. listopada 2004. godine.

© ICOM, 2006

ISBN 92-9012-159-9

PREDGOVOR

Status ICOM-ovog Etičkog kodeksa za muzeje

ICOM-ov Etički kodeks za muzeje pripremio je Međunarodno vijeće muzeja. To je izjava o muzejskoj etici koja se navodi u ICOM-ovu Statutu. Kodeks odražava načela koja je prihvatila međunarodna muzejska zajednica. Članstvo u ICOM-u i plaćanje godišnje članarine ICOM-u jesu afirmacija ICOM-ovog Etičkog kodeksa za muzeje.

Minimalni standard za muzeje

ICOM-ov Kodeks predstavlja minimalni standard za muzeje. Predstavljen je kao niz načela koja su podržana smjernicama za poželjnu stručnu praksu. U nekim zemljama minimalni standardi su određeni zakonom ili vladinim propisima. U drugima su procjena i smjernice o minimalnim stručnim standardima dostupni u vidu »Akreditacije«, »Registracije« ili sličnih shema vrednovanja. Tamo gdje takvi standardi nisu određeni, smjernice se mogu dobiti iz ICOM-ovog Sekretarijata, Nacionalnog komiteta ICOM-a ili odgovarajućeg Međunarodnog komiteta ICOM-a. Namjera je, također, da pojedine države i specijalizirane organizacije povezane s muzejima koriste ovaj Kodeks kao osnovu za razvoj dodatnih standarda.

Prijevod ICOM-ovog Etičkog kodeksa za muzeje

ICOM-ov Etički kodeks za muzeje objavljen je na tri službena jezika Organizacije: engleskom, francuskom i španjolskom. ICOM pozdravlja prijevod Kodeksa na druge jezike. Prijevod će se, međutim, smatrati »službenim« samo u slučaju ako ga odobri najmanje jedan nacionalni komitet zemlje u kojoj se taj jezik govori, obično kao prvi jezik. U slučaju kada se jezik govori u više zemalja, poželjno je da se konzultiraju i nacionalni komiteti ovih zemalja. Kod izrade službenih prijevoda naglašava se potreba za jezičnom i muzejskom stručnošću. Potrebno je navesti ime jezika koji je korišten za prijevod i imena uključenih nacionalnih komiteta. Ovi uvjeti ne ograničavaju prijevode Kodeksa ili njegovih dijelova za uporabu u obrazovnom radu ili u svrhu proučavanja.

SADRŽAJ

UVOD

Geoffrey Lewis

ICOM-OV ETIČKI KODEKS ZA MUZEJE

1. Muzeji čuvaju, tumače i promiču prirodno i kulturno nasljeđe čovječanstva.	1
• Institucionalni položaj	
• Fizički resursi	2
• Financijski resursi	
• Osoblje	
2. Muzeji koji imaju zbirke čuvaju ih za dobrobit društva i njegovog razvitka.	3
• Nabavka zbirki	
• Rashodovanje zbirki	5
• Briga o zbirkama	6
3. Muzeji čuvaju osnovna svjedočenja o stjecanju i prenošenju znanja.	8
• Osnovna svjedočenja	
• Prikupljanje i istraživanje u muzejima	
4. Muzeji pružaju mogućnosti za vrednovanje, razumijevanje i upravljanje prirodnom i kulturnom baštinom.	9
• Stalni postavi i izložbe	10
• Drugi resursi	
5. Muzeji čuvaju resurse koji pružaju mogućnosti za druge javne službe i usluge.	11
• Službe za identifikaciju	
6. Muzeji blisko surađuju sa zajednicama iz kojih njihove zbirke potječu, kao i s onima kojima su one namijenjene.	
• Podrijetlo zbirki	
• Poštovanje prema zajednicama kojima su muzeji namijenjeni	12
7. Muzeji rade u skladu sa zakonom.	13
• Pravni okvir	
8. Muzeji rade na profesionalan način.	14
• Profesionalno ponašanje	
• Sukobi interesa	15
RJEČNIK	18

UVOD

Ovo izdanje Etičkog kodeksa za muzeje rezultat je šestogodišnje revizije. Nakon temeljitog pregleda ICOM-ovog Kodeksa u svjetlu suvremene muzejske prakse, revidirana verzija, temeljena na ranijem izdanju, objavljena je 2001. godine. Kako je tada i predviđeno, sadašnje izdanje je potpuno preoblikovano kako bi se dobio prikaz muzejske struke zasnovane na ključnim načelima profesionalne prakse. Kodeks je razrađen tako da obuhvaća opće etičke smjernice. Nakon što su ga u tri navrata razmatrali i komentirali članovi ICOM-a, Kodeks je aklamacijom prihvaćen na 21. generalnoj skupštini ICOM-a u Seulu 2004. godine.

Cjelokupni duh dokumenta i nadalje je u službi društva, zajednice, javnosti i njenih dijelova, kao i stručnosti muzejskih djelatnika. Dok cijeli dokument ima promijenjeni naglasak koji proizlazi iz nove strukture, naglašenih ključnih točaka i skraćenih paragrafa, malo toga je potpuno novog. Novine su sadržane u točki 2.11. i načelima koja su opisana u poglavljima 3., 5. i 6.

ICOM-ov Etički kodeks za muzeje omogućuje profesionalnu samoregulaciju u onom ključnom području javnog djelovanja u kojem je zakonodavstvo na državnoj razini promjenjivo i nedosljedno. On propisuje minimalne standarde ponašanja i djelovanja kojima stručno muzejsko osoblje širom svijeta s razlogom može težiti, te istodobno izražava prihvatljiva očekivanja koja javnost ima od muzejske struke.

ICOM je 1970. godine objavio Etiku akvizicije, a 1986. godine cjeloviti Kodeks profesionalne etike. Sadašnje izdanje i dokument iz 2001. godine mnogo duguju radu na prethodnim dokumentima. Najveći dio posla oko revizije i restrukturiranja učinili su članovi Etičkog komiteta. Njihov doprinos u vidu sastanaka, kako stvarnih tako i elektroničkih, kao i njihova odlučnost da postignu ciljeve i rokove, zaslužuju priznanje. Njihova imena navedena su u popisu.

Nakon što smo završili naš mandat, prenosimo odgovornost za Kodeks na pretežito nove članove komiteta na čelu s Bernice Murphy, koja u to unosi sve znanje i iskustvo stečeno tijekom prethodnih mandata potpredsjednice ICOM-a i članice Etičkog komiteta.

Kako prethodni, tako i ovaj sadašnji Kodeks propisuje globalni minimalni standard na kojem se mogu osloniti nacionalne i stručne grupe pri zadovoljavanju svojih posebnih potreba.

ICOM podržava razvoj nacionalnih i specijalističkih etičkih kodeksa koji bi zadovoljili posebne potrebe i sa zadovoljstvom će primiti njihove primjerke. Dokumente treba poslati na adresu: Director General of ICOM, Maison de' UNESCO, 1, rue Miollis, 75732 Paris Cedex 15, Francuska. E-mail: secretariat@icom.museum

Geoffrey Lewis

predsjednik ICOM-ovog Etičkog komiteta (1997-2004.)

predsjednik ICOM-a (1983-1989.)

Članovi ICOM-ovog Etičkog komiteta od 2001-2004.

Predsjednik:

Geoffrey Lewis (Velika Britanija)

Članovi:

Gary Edson (Sjedinjene Američke Države)

Per Kåks (Švedska)

Byung-mo Kim (Republika Koreja)

Pascal Makambila (Kongo)

Jean-Yves Marin (Francuska)

Bernice Murphy (Australija)

Teraza Scheiner (Brazil)

Shaje'a Tshiluila (Demokratska Republika Kongo)

Michel Van-Praët (Francuska)

Etička pitanja koja zahtijevaju pažnju i/ili razmatranje ICOM-ovog Etičkog komiteta mogu se poslati predsjedniku Etičkog komiteta putem e-maila: ethics@icom.museum

ICOM-ov Etički kodeks za muzeje

1. Muzeji čuvaju, tumače i promiču prirodno i kulturno nasljeđe čovječanstva.
2. Muzeji koji posjeduju zbirke čuvaju ih za dobrobit društva i njegovog razvitka.
3. Muzeji čuvaju izvorna svjedočenja o stjecanju i prenošenju znanja.
4. Muzeji pružaju mogućnosti za vrednovanje, razumijevanje i upravljanje prirodnim i kulturnim nasljeđem.
5. Muzeji posjeduju resurse koji pružaju mogućnosti za druge javne službe i usluge.
6. Muzeji blisko surađuju sa zajednicama iz kojih njihove zbirke potječu, kao i s onima kojima služe.
7. Muzeji rade u skladu sa zakonom.
8. Muzeji rade na stručan način.

1. MUZEJI ČUVAJU, TUMAČE I PROMIČU PRIRODNO I KULTURNO NASLJEĐE ČOVJEČANSTVA.

Načelo

Muzeji su odgovorni za materijalno i nematerijalno prirodno i kulturno nasljeđe. Upravna tijela, kao i ona koja se bave strateškim upravljanjem i nadzorom nad muzejima, imaju prvenstvenu odgovornost da štite i promiču ovo nasljeđe, kao i ljudske, fizičke i financijske resurse koji se u tu svrhu koriste.

INSTITUCIONALNI POLOŽAJ

1.1. Osiguravanje dokumentacije

Upravno tijelo bi trebalo osigurati da muzej ima napisani i objavljeni osnivački akt, statut ili drugi javni dokument usklađen sa zakonima, kojim se jasno iskazuju pravni status, misija, trajnost i neprofitna narav muzeja.

1.2. Izjava o poslanstvu, ciljevima i politici

Upravno tijelo bi trebalo pripremiti, objaviti i rukovoditi se izjavom o poslanstvu, ciljevima i politici muzeja, kao i o ulozi i sastavu samoga upravnog tijela.

FIZIČKI RESURSI

1.3. Prostorije

Upravno tijelo bi trebalo osigurati odgovarajuće prostorije s prikladnim okruženjem za muzej kako bi mogao ispuniti svoje osnovne zadaće definirane izjavom o poslanstvu.

1.4. Pristup

Upravno tijelo bi trebalo osigurati da muzej i njegove zbirke budu dostupni svima u razumno vrijeme i u redovitim razdobljima. Osobita pozornost bi se trebala posvetiti osobama s posebnim potrebama.

1.5. Zdravlje i sigurnost

Upravno tijelo treba osigurati primjenu institucionalnih zdravstvenih, sigurnosnih i pristupnih standarda na muzejsko osoblje i posjetitelje.

1.6. Zaštita od nesreća

Upravno tijelo bi trebalo pripremiti i održavati mjere zaštite posjetitelja, osoblja, zbirki i drugih resursa od prirodnih ili katastrofa izazvanih djelovanjem čovjeka.

1.7. Sigurnosni zahtjevi

Upravno tijelo bi trebalo osigurati odgovarajuću zaštitu zbirka od krađe ili oštećenja u stalnim postavima, izložbenim, radnim ili skla-

dišnim prostorima, te u prijevozu.

1.8. Osiguranje i obeštećenje

Kada se koristi komercijalno osiguranje zbirka, upravno tijelo bi trebalo na odgovarajući način osigurati predmete u tranzitu, posuđene predmete i druge predmete za koje je muzej odgovoran. Kada dođe do obeštećenja, neophodno je da materijal koji nije vlasništvo muzeja bude obuhvaćen na odgovarajući način.

FINANCIJSKI RESURSI

1.9. Financiranje

Upravno tijelo bi trebalo osigurati dostatna sredstva za obavljanje i razvitak aktivnosti muzeja. Sa svim sredstvima se mora postupati na profesionalan način.

1.10. Politika stvaranja dohotka

Upravno tijelo treba imati utvrđenu politiku o izvorima zarade koja se može stjecati kroz njegove aktivnosti ili iz vanjskih izvora. Bez obzira na izvor financiranja, muzeji bi trebali zadržati kontrolu nad sadržajem i integritetom svojih programa, izložaba i aktivnosti. Dohodovne aktivnosti ne smiju dovesti u pitanje standarde ustanove ili njene publike (vidi 6.6.).

OSOBLJE

1.11. Politika zapošljavanja

Upravno tijelo treba osigurati provođenje svih postupaka u vezi s osobljem muzeja u skladu s politikom muzeja, kao i s odgovarajućim zakonskim procedurama.

1.12. Imenovanje ravnatelja ili rukovoditelja muzeja

Ravnatelj ili rukovoditelj muzeja je ključno radno mjesto i prilikom imenovanja upravna tijela bi trebala voditi računa o znanju i sposobnostima koje su potrebne za popunjavanje tog radnog mjesta. Ove kvalitete bi trebale obuhvatiti odgovarajuću intelektualnu sposobnost i stručno znanje, upotrijebljeno visokim standardima etičkog ponašanja.

1.13. Pristup upravnim tijelima

Ravnatelj ili rukovoditelj muzeja trebao bi biti izravno odgovoran odgovarajućim upravnim tijelima, te im imati izravan pristup.

1.14. Osposobljenost muzejskog osoblja

Nužno je zapošljavanje kvalificiranog osoblja sa stručnošću koja je potrebna za obavljanje svih zadaća (vidi također 2.19.; 2.24.; poglavlje 8.).

1.15. Obučavanje osoblja

Neophodno je osigurati odgovarajuće mogućnosti za kontinuirano obrazovanje i stručno usavršavanje sveg muzejskog osoblja kako bi se održavala njegova učinkovitost.

1.16. Etički sukob

Upravno tijelo nikada ne bi trebalo zahtijevati od muzejskog osoblja da djeluje na način koji bi bio u suprotnosti s odredbama ovog Etičkog kodeksa ili bilo kojeg zakona ili specijalističkog etičkog kodeksa.

1.17. Muzejsko osoblje i volonteri

Upravno tijelo bi trebalo imati utvrđenu politiku o volonterskom radu koja promiče pozitivne veze između volontera i muzejskih stručnjaka.

1.18. Volonteri i etika

Upravno tijelo bi trebalo osigurati da prilikom obavljanja muzejskih i vlastitih aktivnosti volonteri budu u potpunosti upoznati s ICOM-ovim Etičkim kodeksom za muzeje i drugim primjenjivim kodeksima i zakonima.

2. MUZEJI KOJI POSJEDUJU ZBIRKE ČUVAJU IH ZA DOBROBIT DRUŠTVA I NJEGOVOG RAZVITKA

Načelo

Muzeji imaju obvezu nabavljati, čuvati i promicati svoje zbirke kao doprinos očuvanju prirodnog, kulturnog i znanstvenog nasljeđa. Njihove zbirke predstavljaju značajnu javnu baštinu, imaju posebno mjesto u zakonu i zaštićene su međunarodnim pravom. Javno skrbništvo nerazdvojno je povezano s upravljanjem koje uključuje zakonito vlasništvo, trajnost, dokumentaciju, dostupnost i odgovorno odlaganje.

NABAVLJANJE ZBIRKI

2.1. Politika upravljanja zbirkama

Upravno tijelo svakog muzeja bi trebalo usvojiti i objaviti Politiku upravljanja zbirkama koja se odnosi na nabavku, brigu i uporabu zbirki. Politika treba razjasniti poziciju svakog materijala koji neće biti katalogiziran, konzerviran ili izložen (vidi 2.7., 2.8.).

2.2. Pravo vlasništva

Muzej ne bi trebao nabaviti kupnjom, darovanjem, posudbom, nasljeđivanjem ili razmjenom niti jedan predmet ili primjerak ukoliko nije uvjeren u pravo vlasništva. Do-

kaz o zakonitom vlasništvu u nekoj zemlji ne podrazumijeva uvijek i pravo vlasništva.

2.3. Podrijetlo i mjere opreza

Prije nabave moraju se poduzeti mjere opreza da bi se osiguralo da predmet ili primjerak koji je ponuđen na prodaju, kao dar, na posudbu, kao nasljedstvo ili za razmjenu, nije nezakonito nabavljen u, ili izvezen iz zemlje podrijetla ili bilo koje druge zemlje u kojoj je bio u zakonitom posjedu (uključujući i zemlju u kojoj se nalazi muzej). U tom smislu mjere opreza trebale bi ustanoviti povijest predmeta, počevši od pronalazačenja ili proizvodnje.

2.4. Predmeti i primjerci nabavljeni neovlaštenim ili neznanstvenim terenskim radom

Muzeji ne bi trebali nabavljati predmete za koje postoji opravdana sumnja da su dobiveni neovlaštenim ili neznanstvenim terenskim radom ili namjernim uništavanjem ili oštećivanjem spomenika, arheoloških ili geoloških lokaliteta ili vrsta i prirodnih staništa. Također, do nabavke ne bi trebalo doći ukoliko je nalaz zatajen vlasniku ili korisniku zemlje ili odgovarajućim državnim vlastima.

2.5. Kulturno osjetljivi materijal

Zbirke posmrtnih ostataka i sakralnog materijala trebaju se nabavljati samo u slučaju ako se mogu smjestiti sigurno i s poštovanjem. Ovo se mora provesti na način koji je u skladu sa stručnim standardima, te interesima i vjerovanjima članova zajednice, etničkih ili vjerskih grupa iz kojih predmeti potječu (vidi također 3.7.; 4.3.).

2.6. Zaštićeni biološki ili geološki primjerci

Muzeji ne bi trebali nabavljati biološke ili geološke primjerke koji su sakupljeni, prodani ili na bilo koji drugi način preneseni u suprotnosti s nekim lokalnim, državnim, regionalnim ili međunarodnim zakonom ili sporazumom koji se odnosi na zaštitu prirode i prirodne baštine.

2.7. Žive zbirke

Kada zbirke sadrže žive botaničke ili zoološke primjerke, posebna pozornost se mora obratiti na prirodno i društveno okruženje iz kojega potječu, kao i na lokalne, državne, regionalne ili međunarodne zakone ili sporazume o zaštiti prirode i prirodne baštine.

2.8. Radne zbirke

Politika upravljanja zbirkama može uzeti u obzir određene vrste radnih zbirki kod kojih je naglasak više na zaštiti kulturnog, znanstvenog ili tehničkog postupka nego na samom predmetu, ili ondje gdje su predmeti ili primjerci sastavljeni za redovno rukovanje i u obrazovne svrhe (vidi također 2.1.).

2.9. Nabava izvan okvira politike o upravljanju zbirkama

Do nabave predmeta ili primjeraka izvan okvira službene muzejske politike može doći samo u iznimnim prilikama. Upravno tijelo bi trebalo uzeti u obzir dostupna stručna mišljenja i gledišta svih zainteresiranih strana. U obzir treba uzeti i značaj predmeta ili primjerka, uključujući njegov kontekst unutar kulturne i prirodne baštine, te posebne interese drugih muzeja koji sakupljaju takav materijal. Međutim, čak i u ovakvim prilikama predmete bez dokaza o vlasništvu ne bi se trebalo nabavljati (vidi također 3.4.).

2.10. Nabave koje nude članovi upravnog tijela ili muzejsko osoblje

Posebna pozornost je nužna prigodom razmatranja svake ponude, bilo da se radi o prodaji, donaciji ili

darovanju u svrhu stjecanja porezne olakšice, od strane članova upravnih tijela, osoblja ili članova njihovih obitelji i bliskih suradnika.

2.11. Posebno odlaganje

Ništa u ovom Kodeksu ne bi trebalo ograničiti muzej u ulozi ovlaštenog spremišta primjeraka i predmeta koji nemaju dokaz o podrijetlu, nezakonito sakupljenih ili otkrivenih primjeraka ili predmeta s teritorija na kojem ima zakonsku odgovornost.

OTPIS ZBIRKI

2.12. Zakonske i druge ovlasti za otpis

Kada muzej ima zakonske ovlasti koje dopuštaju otpis, ili je stekao predmete koji ispunjavaju uvjete za otpis, u cijelosti se moraju poštivati zakonske odredbe ili neki drugi uvjeti ili procedure. U slučaju kada je prvobitna nabavka uključivala obvezujuća ili druga ograničenja, ona se moraju poštovati, osim u slučajevima kada se nedvojbeno može dokazati da je pridržavanje tih ograničenja nemoguće ili da to bitno šteti ustanovi. U tom slučaju, ukoliko je prikladno, pomoć se može potražiti samo putem odgovarajuće zakonske procedure.

2.13. Otpis iz muzejskih zbirki

Predmet ili primjerak iz muzejske zbirke može se ukloniti samo uz puno razumijevanje njegovog značaja, njegovih osobina (bilo da je obnovljiv ili neobnovljiv), zakonskog položaja i mogućeg gubitka javnog povjerenja koje može proizaći iz ovakvog djelovanja.

2.14. Odgovornost za otpis

Odluka o otpisu odgovornost je upravnog tijela muzeja koje djeluje u suradnji s ravnateljem muzeja i kustosom zbirke. Na radne zbirke mogu se primijeniti posebne odredbe (vidi 2.7.; 2.8.).

2.15. Uklanjanje predmeta koji

su otpisani iz muzejskih zbirki

Svaki muzej bi trebao imati pravilnik u kojem su navedeni načini za trajno uklanjanje predmeta iz zbirki putem darovanja, prijenosa, razmjene, prodaje, repatrijacije ili uništenja, te koji omogućuju prijenos neograničenog vlasništva na subjekt koja ga prima. O svim tim odlukama i predmetima na koje se to odnosi mora se voditi iscrpna dokumentacija. Mora postojati velika mogućnost da se takav materijal najprije ponudi drugom muzeju.

2.16. Prihod od uklonjenih zbirki

Muzejske zbirke su javno dobro i s njima se ne može postupati kao s utrživom imovinom. Novac ili naknada, dobiveni od otpisanih i uklonjenih predmeta i primjeraka iz muzejskih zbirki, trebali bi se koristiti isključivo u korist zbirki, prije svega za nabavu novih predmeta.

2.17. Kupovina otpisanih zbirki

Muzejskom osoblju, upravnom tijelu, njihovim obiteljima ili bliskim suradnicima ne bi trebalo dopustiti kupovinu predmeta koji su otpisani iz zbirke za koju su oni odgovorni.

BRIGA O ZBIRKAMA

2.18. Trajnost zbirki

Muzej treba ustanoviti i primjenjivati politiku kojom bi osigurao da njegove zbirke (stalne i povremene) i podaci o njima budu valjano dokumentirani, dostupni za uporabu, te nastojati, koliko god je to moguće s obzirom na znanje i resurse, da se zbirke sačuvaju za buduće generacije u što boljim i sigurnijim uvjetima.

2.19. Prijenos odgovornosti za zbirke

Stručna odgovornost koja uključuje brigu za zbirke trebala bi se dijeliti osobama koje posjeduju

odgovarajuće znanje i vještine, ili su pod odgovarajućim nadzorom (vidi također 8.11.)

2.20. Dokumentacija o zbirkama

Dokumentacija o zbirkama bi se trebala voditi u skladu s prihvaćenim stručnim standardima. Takva dokumentacija treba sadržavati potpunu identifikaciju i opis svakog predmeta, podatke o njegovom podrijetlu, stanju, zahvatima i trenutnom smještaju. Takvi podaci bi se trebali pohraniti u sigurnom okruženju i u odgovarajuće sustave za pretraživanje koji omogućuju pristup podacima muzejskom osoblju i drugim ovlaštenim korisnicima.

2.21. Zaštita od nesreća

Osobita se pažnja mora posvećivati razradi politike zaštite zbirke za vrijeme oružanog sukoba i drugih nesreća, prirodnih ili izazvanih ljudskim faktorom.

2.22. Sigurnost zbirke i podataka o njoj

U slučaju kada su podaci o zbirka-ma dostupni javnosti, muzej treba voditi računa o izbjegavanju objavljivanja osjetljivih osobnih podataka i drugih povjerljivih činjenica.

2.23. Preventivna konzervacija

Preventivna konzervacija je važan element politike muzeja i brige o zbirkama. Stoga je osnovna odgovornost muzejskih stručnjaka koji vode brigu o zbirkama da stvore i održavaju zaštićeno okruženje za zbirke koje su im povjerene, bilo u spremištima, prilikom izlaganja ili u tranzitu.

2.24. Konzervacija i restauriranje zbirki

Muzeji bi trebali pažljivo nadgledati stanje zbirke kako bi odredili trenutak kada je na nekom predmetu ili primjerku nužan konzervatorsko-restauratorski zahvat i usluge kvalificiranog konzervatora - restauratora. Glavni cilj treba biti stabiliziranje predmeta ili primjerka. Svi konzervacijski postupci trebaju se dokumentirati i revidirati, a sve promjene u odnosu na izvorni predmet ili primjerak trebale bi biti jasno raspoznatljive.

2.25. Dobrobit živih životinja

Muzej koji drži žive životinje treba preuzeti punu odgovornost za njihovo zdravlje i dobrobit. Muzej bi trebao donijeti i provoditi pravilnik, koji je odobrio veterinarski stručnjak, o zaštiti svojeg osoblja, posjetitelja i životinja. Genetske modifikacije bi trebale biti jasno prepoznatljive.

2.26. Osobna uporaba muzejskih zbirki

Muzejskom osoblju, upravnom tijelu, njihovim obiteljima, bliskim suradnicima i drugima ne bi trebalo dopustiti odnošenje predmeta iz muzejskih zbirki, čak ni privremeno, za bilo kakvu osobnu uporabu.

3. MUZEJI ČUVAJU OSNOVNA SVJEDOČENJA O STJECANJU I PRENOŠENJU ZNANJA

Načelo

Muzeji imaju posebnu odgovornost za brigu, dostupnost i tumačenje sakupljenog znanja koje se čuva u njihovim zbirkama.

OSNOVNA SVJEDOČENJA

3.1. Zbirke kao osnovna svjedočenja

Muzejska politika prema zbirkama treba jasno naznačiti značaj zbirke kao osnovnih svjedočenja. Politika se ne treba voditi samo pod utjecajem trenutnih intelektualnih trendova ili sadašnjeg korištenja u muzejima.

3.2. Dostupnost zbirki

Muzeji su osobito dužni omogućiti što slobodniji pristup zbirkama i svim relevantnim informacijama o

njima, uz ograničenja koja nalažu povjerljivost i sigurnost.

PRIKUPLJANJE I ISTRAŽIVANJE U MUZEJIMA

3.3. Terensko prikupljanje

Muzeji koji provode terenska prikupljanja trebali bi se rukovoditi politikom usklađenom s akademskim standardima i važećim državnim i međunarodnim zakonima i sporazumima. Terenski rad bi se trebao provoditi samo uz poštivanje i razumijevanje gledišta lokalnih zajednica, njihovih prirodnih resursa i kulturne prakse, kao i uz nastojanje da se očuva i unaprijedi kulturna i prirodna baština.

3.4. Iznimke u prikupljanju osnovnih svjedočenja

U izuzetnim slučajevima predmet bez podataka o podrijetlu može sadržavati izniman doprinos znanju i njegovo očuvanje može biti u javnom interesu. Uvođenje ovakvog predmeta u muzejsku zbirku treba biti stvar odluke stručnjaka iz odgovarajuće discipline, ali bez nacionalnih ili međunarodnih predrasuda (vidi također 2.11.).

3.5. Istraživanje

Istraživanje koje poduzima muzejsko osoblje trebalo bi biti u svezi

s izjavom o poslanstvu muzeja i njegovim ciljevima, te u skladu sa zakonskom, etičkom i akademskim praksom.

3.6. Destruktivna analiza

Kada se primjenjuju destruktivne analitičke tehnike, cjelokupni zapis o analiziranom materijalu, rezultatu analize i istraživanja, uključujući i publikacije, treba postati dio trajne dokumentacije o predmetu.

3.7. Ljudski ostaci i sakralni materijal

Istraživanja ljudskih ostataka i sakralnih materijala moraju se provoditi na način koji je u skladu sa stručnim standardima, ali uzimajući u obzir interese i vjerovanja zajednice, etničkih ili vjerskih grupa iz kojih predmeti potječu, ukoliko je to poznato (vidi također 2.5.; 4.3.).

3.8. Zadržavanje prava na istraživanje materijala

Kada muzejsko osoblje priprema materijal za prezentaciju ili za dokumentiranje terenskog istraživanja, mora s muzejom-sponzorom postojati jasna suglasnost u svezi svih prava na takav rad.

3.9. Dijeljenje rezultata ekspertiza

Muzejski stručnjaci obvezni su dijeliti svoje znanje i iskustvo s kole-

-gama, znanstvenicima i studentima u relevantnim područjima. Trebali bi poštovati i uvažavati one od kojih su učili i prenositi one spoznaje o tehnikama i iskustvima koje bi mogle koristiti drugima.

3.10. Suradnja muzeja i drugih ustanova

Muzejsko osoblje treba uvažavati i omogućiti suradnju i savjetovanje među ustanovama sa sličnim interesima i prikupljačkim praksama. Ovo se posebno odnosi na suradnju s visokoobrazovnim ustanovama i određenim javnim ustanovama u kojima istraživanja mogu dovesti do stvaranja važnih zbirki za koje na tim mjestima ne postoje uvjeti dugoročne sigurnosti.

4. MUZEJI PRUŽAJU MOGUĆNOSTI ZA POŠTIVANJE, RAZUMIJEVANJE I UPRAVLJENJE PRIRODNOM I KULTURNOM BAŠTINOM

Načelo

Muzeji imaju važnu obvezu razvijati svoju obrazovnu ulogu i privlačiti širu publiku iz zajednice, mjesta ili grupe kojoj služe. Interakcija između muzeja i zajednice i promocija njezine baštine sastavni je dio obrazovne uloge muzeja.

STALNI POSTAVI I IZLOŽBE

4.1. Stalni postavi, izložbe i posebne aktivnosti

Stalni postavi i povremene izložbe, fizičke ili elektroničke, trebaju biti usklađene sa zacrtanim zadaćama, politikom i ciljevima muzeja. One ne bi trebale ugrožavati niti kvalitetu niti odgovarajuću brigu i zaštitu zbirki.

4.2. Tumačenje izložbi

Muzeji trebaju nastojati da informacije koje se predočuju u stalnim postavima i izložbama budu dobro utemeljene, točne i da s obzirom uvažavaju predstavljene grupe ili uvjerenja.

4.3. Izlaganje osjetljivih materijala

Ljudski ostaci i materijali od sakralnog značaja moraju se izložiti na način koji je u skladu sa stručnim standardima te, gdje je poznato, trebaju uzeti u obzir interese i uvjerenja članova zajednice, etničke i vjerske grupe iz koje predmeti potječu. Moraju se prezentirati s velikim taktom i poštovanjem osjećaja i ljudskog dostojanstva svih naroda.

4.4. Uklanjanje iz javnih postava

Zahtjevi za uklanjanjem ljudskih ostataka ili materijala od sakralnog značaja iz javnih postava moraju se rješavati brzo i s poštovanjem i senzibilnošću. Zahtjevi za povrat takvog materijala trebaju se rješavati na sličan način. Muzejska politika bi trebala jasno odrediti postupak odgovaranja na takve zahtjeve.

4.5. Izlaganje materijala bez podataka o podrijetlu

Muzeji trebaju izbjegavati izlaganje ili korištenje materijala upitnog podrijetla, ili bez dokaza o podrijetlu. Muzeji trebaju znati da izlaganje ili uporaba takvog materijala znači prešutno odobravanje ilegalne trgovine predmetima kulturne baštine.

OSTALI RESURSI

4.6. Publikacije

Informacije koje muzeji objavljuju u bilo kojem obliku trebaju biti utemeljene, točne i moraju uzimati u obzir akademske discipline, društva ili uvjerenja koja se predstavljaju. Muzejske publikacije ne smiju dovesti u pitanje standarde ustanove.

4.7. Reprodukcije

U slučaju izrade replika, reprodukcija ili kopija muzejskih predmeta,

muzeji moraju poštovati integritet originala. Takve kopije trebaju biti trajno označene kao faksimili.

5. MUZEJI POSJEDUJU RESURSE KOJI PRUŽAJU MOGUĆNOSTI DRUGIM JAVNIM SLUŽBAMA I USLUGAMA

Načelo

Muzeji koriste mnoge specijalnosti, vještine i fizičke resurse koji imaju mnogo širu primjenu od one u muzejima. To može dovesti do razmjene resursa ili do pružanja usluga kao proširenja muzejske djelatnosti. Ovo je potrebno organizirati tako da ne škodi zacrtanim zadaćama muzeja.

SLUŽBE ZA IDENTIFIKACIJU

5.1. Identifikacija ilegalnih ili nezakonito nabavljenih predmeta

Muzeji u kojima djeluju službe identifikacije trebali bi izbjegavati izravno ili neizravno stjecanje dobiti od provođenja takve aktivnosti. Identifikacija i procjena autentičnosti predmeta, za koje se vjeruje ili sumnja da su na nezakonit ili nedopušten način nabavljeni, preneseni, izvezeni ili uvezeni, ne smiju se objaviti prije nego što se izvijeste odgovarajuće vlasti.

5.2. Procjena autentičnosti i vrijednosti

Procjene se mogu načiniti u svrhu osiguranja muzejskih zbirki. Mišljenja o novčanoj vrijednosti predmeta treba davati samo na službeni zahtjev drugih muzeja, sudskih, državnih ili drugih odgovornih javnih tijela. Međutim, u slučaju u kojem bi muzej, u kojem je zaposlen stručnjak za procjenu, mogao sam imati koristi, treba obaviti nezavisnu procjenu.

6. MUZEJI BLISKO SURADUJU SA ZAJEDNICAMA IZ KOJIH NJIHOVE ZBIRKE POTJEČU I S ONIMA KOJIMA SLUŽE

Načelo

Muzejske zbirke odražavaju kulturnu i prirodnu baštinu zajednica iz kojih potječu. Kao takve, imaju osobine koje nadilaze obično vlasništvo i koje mogu uključivati snažnu srodnost s nacionalnim, regionalnim, lokalnim, etničkim, religijskim ili političkim identitetom. Stoga je važno da politika muzeja uvažava ovu okolnost.

PODRIJETLO ZBIRKI

6.1. Suradnja

Muzeji bi trebali promicati razmjenu znanja, dokumentacije i zbirki s

muzejima i kulturnim organizacijama u zemljama i zajednicama iz kojih zbirke potječu. Treba ispitivati mogućnost razvijanja partnerstva s muzejima u zemljama ili krajevima koji su izgubili značajan dio svoje baštine.

6.2. Povrat kulturnih dobara

Muzeji trebaju biti spremni inicirati rasprave o povratu kulturnih dobara zemlji ili narodu podrijetla. To treba poduzimati na nepristran način, zasnovan na znanstvenim, stručnim i humanitarnim načelima, kao i na primjenjivoj lokalnoj, državnoj i međunarodnoj legislaciji. Ovo treba imati prednost pred aktivnostima na državnoj ili političkoj razini.

6.3. Restitucija kulturnih dobara

U slučaju ako zemlja ili narod podrijetla traže povrat predmeta ili primjerka za kojeg se može dokazati da je izvezen ili na neki drugi način prenesen kršenjem odredaba međunarodnih i državnih sporazuma i da je dio kulturne ili prirodne baštine te zemlje ili naroda, muzej treba, ukoliko za to ima zakonske ovlasti, poduzeti hitne i odgovorne korake u smjeru suradnje oko njegovog povrata.

6.4. Kulturni predmeti iz okupirane zemlje

Muzeji trebaju izbjegavati kupovinu ili nabavku kulturnih predmeta iz okupiranih područja, te trebaju u potpunosti poštovati sve zakone i sporazume koji reguliraju izvoz, uvoz i prijenos kulturnih i prirodnih materijala.

POŠTIVANJE ZAJEDNICA KOJIMA MUZEJ SLUŽI

6.5. Suvremene zajednice

U slučaju kada muzejske aktivnosti uključuju suvremenu zajednicu ili njezinu baštinu, nabave se u tom slučaju mogu ostvariti samo na osnovu informiranog i uzajamnog sporazuma, bez izrabljivanja vlasnika ili davatelja informacije. Želje zajednice moraju se poštovati.

6.6. Financiranje aktivnosti zajednica

U slučaju traženja sredstava za aktivnosti koje uključuju suvremene zajednice, ne smiju se dovesti u pitanje njihovi interesi (vidi 1.10.).

6.7. Uporaba zbirki iz suvremenih zajednica

Muzejska uporaba zbirki iz suvremenih zajednica zahtijeva poštivanje ljudskog dostojanstva, tradicija i kultura koje koriste takav

materijal. Takve se zbirke trebaju koristiti za promicanje ljudskog blagostanja, društvenog razvitka, tolerancije i poštivanja zagovaranjem multisocijalnog, multikulturalnog i mnogojezičnog izražaja (vidi 4.3.).

6.8. Podupiruće organizacije u zajednici

Muzeji bi trebali stvoriti povoljno okruženje za podršku zajednice (npr. Prijatelji muzeja i sl.), trebaju priznati njihov doprinos i poticati skladne odnose između zajednice i muzejskog osoblja.

7. MUZEJI DJELUJU U SKLADU SA ZAKONOM

Načelo

Muzeji se moraju u potpunosti pridržavati međunarodnih, regionalnih, državnih i lokalnih zakona i sporazuma. Pored toga, upravno tijelo bi trebalo ispuniti sve zakonske obveze ili uvjete koji se odnose na sve aspekte muzeja, njegovih zbirki i djelatnosti.

ZAKONSKI OKVIR

7.1. Državno i lokalno zakonodavstvo

Muzeji bi trebali poštovati sve državne i lokalne zakone, te zakone

drugih država ukoliko se odnose na njihovo djelovanje.

7.2. Međunarodno zakonodavstvo

Muzejska politika trebala bi priznavati sljedeće međunarodne zakone i sporazume koji predstavljaju standard u tumačenju ICOM-ovog Etičkog kodeksa za muzeje:

- Konvencija za zaštitu kulturnih dobara u slučaju oružanog sukoba (»Haška konvencija«, Prvi protokol, 1954. i Drugi protokol, 1999.)
- Konvencija o načinima zabrane i sprečavanja nedozvoljenog izvoza, uvoza i prijenosa vlasništva kulturnih dobara (UNESCO, 1970.)
- Konvencija o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama flore i faune (Washington, 1973.)
- Konvencija o biološkoj raznolikosti (UN, 1992.)
- Konvencija o ukradenim i nezakonito izvezenim kulturnim predmetima (UNIDROIT, 1995.)
- Konvencija o zaštiti podvodne kulturne baštine (UNESCO, 2001.)
- Konvencija za zaštitu nematerijalne kulturne baštine (UNESCO, 2003.)

8. MUZEJI RADE NA STRUČAN NAČIN

Načelo

Pripadnici muzejske struke trebali bi poštovati prihvaćene standarde i zakone i čuvati dostojanstvo i čast svoje profesije. Oni bi trebali zaštititi javnost od ilegalnog ili neetičkog profesionalnog ponašanja. Trebali bi koristiti svaku priliku da informiraju i podučavaju javnost o ciljevima, svrsi i nastojanjima struke, kako bi javnost bolje shvaćala doprinos muzeja društvu.

PROFESIONALNO PONAŠANJE

8.1. Poznavanje relevantnog zakonodavstva

Svaki muzejski stručnjak bi trebao biti upoznat s relevantnim međunarodnim, državnim i lokalnim zakonodavstvom, kao i s uvjetima njihove primjene. Treba izbjegavati situacije koje bi se mogle tumačiti kao neprikladno ponašanje.

8.2. Profesionalna odgovornost

Muzejski stručnjaci dužni su slijediti politiku i procedure ustanove u kojoj su zaposleni. Međutim, oni mogu na odgovarajući način davati primjedbe na praksu za koju smatraju da nanosi štetu muzeju, zvanju i profesionalnoj etici.

8.3. Profesionalno ponašanje

Lojalnost prema kolegama i muzeju u kojemu je stručnjak zaposlen važna je profesionalna obveza i treba se zasnivati na odanosti osnovnim etičkim načelima struke. Ova načela trebaju biti u skladu s odredbama ICOM-ovog Etičkog kodeksa za muzeje i ostalih pravila ili politika relevantnih za rad muzeja.

8.4. Akademske i znanstvene odgovornosti

Muzejski stručnjaci trebaju promicati istraživanje, zaštitu i uporabu informacija sadržanih u zbirkama. Trebali bi se suzdržati od bilo kakve aktivnosti ili okolnosti koja bi mogla rezultirati gubitkom akademskih i znanstvenih podataka.

8.5. Nedopušteno tržište

Muzejski stručnjaci ne bi trebali, izravno ili neizravno, podržavati nedopuštenu trgovinu ili tržište kulturnim ili prirodnim dobrima.

8.6. Povjerljivost

Muzejski stručnjaci moraju štititi povjerljive podatke koji su dobiveni tijekom njihovog rada. Podaci o predmetima koji su doneseni u muzej radi identifikacije su povjerljivi i ne mogu se objavljivati ili odavati bilo kojoj drugoj ustanovi ili osobi bez izričite suglasnosti vlasnika.

8.7. Sigurnost muzeja i zbirki

Informacije koje se odnose na sigurnost muzeja ili privatnih zbirki, te lokaliteti koje su pripadnici muzejskog osoblja posjetili po službenoj dužnosti, moraju se čuvati u strogoj tajnosti.

8.8. Iznimke od obveza prema povjerljivosti

Povjerljivost podliježe zakonskoj obvezi suradnje s policijom ili drugim odgovarajućim vlastima u istrazi oko moguće ukradenih, nelegalno nabavljenih ili nelegalno prenesenih dobara.

8.9. Osobna neovisnost

Premda stručnjaci imaju pravo na određenu razinu osobne neovisnosti, moraju znati da ih nikakav privatni posao ili stručni interes ne može u potpunosti odvojiti od ustanove u kojoj su zaposleni.

8.10. Profesionalni odnosi

Muzejski stručnjaci imaju poslovne odnose s mnogim osobama unutar i izvan muzeja u kojem su zaposleni. Od njih se očekuje da svoje stručne usluge drugima pružaju učinkovito i na visokoj razini.

8.11. Stručna konzultacija

Ukoliko je ekspertiza kojom muzej raspolaže trenutno nedovoljna za

donošenje odluke, muzejski stručnjaci obvezni su konzultirati druge kolege unutar ili izvan muzeja.

SUKOBI INTERESA

8.12. Pokloni, usluge, posudbe ili druge osobne koristi

Zaposlenici muzeja ne smiju primati darove, usluge, posudbe ili druge osobne koristi koje im se nude u vezi s njihovim dužnostima u muzeju. Profesionalna kurtoazija može povremeno uključivati i davanje i primanje darova, ali se to uvijek mora činiti u ime ustanove.

8.13. Rad ili poslovni interesi izvan muzeja

Iako imaju pravo na određenu osobnu neovisnost, muzejski stručnjaci moraju znati da ih nikakav privatni posao ili stručni interes ne može u potpunosti odvojiti od ustanove u kojoj su zaposleni. Ne bi trebali prihvaćati druge plaćene poslove ili prihvaćati poslove izvan muzeja koji su u sukobu ili bi se mogli shvatiti kao sukob s interesima muzeja.

8.14. Trgovanje prirodnim ili kulturnom baštinom

Muzejski stručnjaci ne bi trebali, izravno ili neizravno, sudjelovati u trgovini (kupovini ili prodaji za

dobit) prirodne ili kulturne baštine.

8.15. Odnosi s trgovcima

Muzejski stručnjaci ne trebaju primati darove, gostoprimstvo ili bilo kakav oblik nagrade od trgovaca, dražbovatelja ili druge osobe kao poticaj za kupnju ili otpis muzejskih predmeta ili za poduzimanje ili nepoduzimanje službene akcije. Također, muzejski stručnjak ne treba osobama iz javnosti preporučivati određenog trgovca, dražbovatelja ili procjenitelja.

8.16. Privatno sakupljanje

Muzejski stručnjaci se ne bi trebali natjecati s vlastitom ustanovom prilikom nabave predmeta ili u bilo kakvom sakupljačkom djelovanju. Između muzejskog stručnjaka i upravnog tijela mora se sklopiti sporazum koji se odnosi na privatno sakupljanje i mora ga se strogo poštovati.

8.17. Korištenje

ICOM-ovog imena i znaka

Ime organizacije, njezin akronim ili njezin logo ne mogu se koristiti za reklamiranje ili podršku bilo kakve komercijalne aktivnosti ili proizvoda.

8.18. Drugi sukobi interesa

U slučaju bilo kakvog sukoba interesa između pojedinca i muzeja, interesi muzeja trebaju prevladati.

RJEČNIK

DOHODOVNE AKTIVNOSTI

Djelovanje namijenjeno stjecanju financijske dobiti ili profita za dobrobit ustanove.

DUŽNI OPREZ

Obveza da se poduzme sve što je moguće da bi se prije donošenja odluke utvrdile činjenice, osobito u svrhu identificiranja izvora i povijesti predmeta koji se nudi za nabavu ili korištenje prije nabave.

KONZERVATOR RESTAURATOR

Muzej ili neovisno osoblje sposobno obaviti tehnički pregled, zaštitu, konzervaciju i restauraciju kulturnih dobara (za više informacija vidi ICOM News, vol. 39. no. 1 (1986), str. 5-6).

KULTURNA BAŠTINA

Svaka stvar ili koncept za koje se smatra da imaju estetski, povijesni, znanstveni ili duhovni značaj.

MINIMALNI STANDARD

Standard za koji se može pretpostaviti da mu teže svi muzeji i muzejsko osoblje. Neke zemlje imaju svoj vlastiti dokument o minimalnim standardima.

MUZEJ*

Muzej je neprofitna, trajna ustanova u službi društva i njegovog razvitka, otvorena za javnost, koja nabavlja, zaštićuje, istražuje, komunicira i izlaže u svrhu pro-

učavanja, edukacije i uživanja, materijalno i nematerijalno svjedočenje o ljudima i njihovom okruženju.

MUZEJSKI STRUČNJACI*

Muzejski stručnjaci su osoblje (plaćeno ili neplaćeno) muzeja ili ustanova određenih članom 2. stav 1 i 2., ICOM-ovog Statuta, koje ima specijalizirano obrazovanje ili posjeduje odgovarajuće iskustvo u praksi u područjima relevantnim za upravljanje i djelatnost muzeja, kao i nezavisne osobe koje poštuju ICOM-ov Etički kodeks za muzeje, a rade za muzeje ili ustanove koji su definirane u prethodno navedenom Statutu, ali ne osobe koje promiču ili trguju komercijalnim proizvodima i opremom potrebnom muzejima i muzejskim službama.

NEPROFITNA ORGANIZACIJA

Zakonski ustanovljeno tijelo, korporativno ili nekorporativno, čiji se prihod (uključujući bilo kakav višak ili dobit) koristi samo za potrebe tog tijela i njegovog rada.

PODRIJETLO

Cjelokupna povijest predmeta i vlasništva nad predmetom od vremena njegovog otkrića ili stvaranja do danas, iz koje se određuju autentičnost i vlasništvo.

PRAVO VLASNIŠTVA

Neosporno pravo vlasništva nad imovinom, potkrijepljeno cjelokupnim podrijetlom predmeta od njegovog otkrića ili proizvodnje.

PRIRODNA BAŠTINA

Svaka prirodna stvar, pojava ili koncept za koje se drži da imaju znanstveni značaj ili predstavljaju duhovnu manifestaciju.

PROCJENA

Procjena autentičnosti i vrijednosti predmeta ili primjerka. U nekim zemljama termin se koristi za neovisnu procjenu dara ponuđenog u svrhu dobivanja porezne olakšice.

SUKOB INTERESA

Postojanje osobnog ili privatnog interesa koji uzrokuje sukob načela u radnoj situaciji i koji ograničava, ili se čini da ograničava, objektivnost pri donošenju odluka.

TRGOVANJE

Kupnja ili prodaja predmeta radi osobne dobiti ili dobiti ustanove.

UPRAVNO TIJELO

Osobe ili organizacije navedene u temeljnim aktima muzeja kao odgovorne za njegovo trajanje, strategijski razvoj i financiranje.

ZAKONITO VLASNIŠTVO

Zakonsko pravo vlasništva nad imovinom u zemlji na koju se imovina odnosi. U određenim zemljama ovo može biti dodijeljeno pravo i nedovoljno da bi se ispunili zahtjevi traženja dužnog opreza.

* Potrebno je naznačiti da su termini »muzej« i »muzejski stručnjaci« privremene definicije za uporabu u interpretiranju ICOM-ovog Etičkog kodeksa za muzeje. Definicije »muzeja« i »stručnih muzejskih radnika« koje se koriste u ICOM-ovom Statutu ostaju na snazi dok se ne završi revizija tog dokumenta.

Izdavač:

Udruženje ICOM-Nacionalni komitet Bosne i Hercegovine, Sarajevo i
Hrvatski nacionalni komitet ICOM-a, Zagreb

Za izdavače: Dražen Kotrošan i Damodar Frlan

Prijevod na hrvatski jezik: Damodar Frlan

Lektor: Miroslav Burić

Tiraž: 1500 primjeraka

Štampa: Art 7

CIP - Katalogizacija u publikaciji

Nacionalna i univerzitetska biblioteka Bosne i Hercegovine, Sarajevo

069 : 174 - 057. 16] (060. 13)

ETIČKI kodeks za muzeje / [prevod na hrvatski jezik Damodar Frlan]. -
Sarajevo : Udruženje ICOM - Nacionalni komitet Bosne i Hercegovine ;
Zagreb : Hrvatski nacionalni komitet ICOM-a, 2007. - 18 str. ; 21 cm

ISBN 978 - 9958 - 9094 - 1 - 2

COBISS . BH - ID 16154630

